

สำเนาฉบับ

○ คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา

(ต. ๒๐)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๓๘/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { พลตำรวจเอก วีระชัย ทรงเมตตา ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒
คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ๓
นายกรัชมন্ত্রী ที่ ๔ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้น กล่าวคือ เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งเลขที่ ๐๐๐๑๐๒๑๐๑๐๒๘๓ ปรากฏว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยโพสต์ ประจำวันศุกร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๓ และหนังสือพิมพ์ รายวันแนวหน้า ประจำวันศุกร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๓ ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับบันทึก การสนทนาทางโทรศัพท์สั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งโดยเนื้อหาในบันทึก การสนทนาทางโทรศัพท์ระบุเป็นเสียงการพูดคุยระหว่างพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นกับผู้ฟ้องคดี พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๓

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า พฤติการณ์ หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลเพียงพอรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง พลดำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดี และต่อมาพลดำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สั่งให้ ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยในเวลาต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ประกาศว่า ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ส่วนกรณีพลดำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี สำรองราชการนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อร้องทุกข์ โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่น หนังสือร้องทุกข์ดังกล่าวต่อข้าราชการตำรวจของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อมา เลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ๐๐๑๒.๔๓/๐๓๖๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติยกคำร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากพลดำรวจ เอกจักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ และไม่มีอำนาจ

/ในการ...

ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เนื่องจาก พลตำรวจเอก จักรทิพย์ มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีอันเนื่องมาจากกรณีมีการเสนอข่าวบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์สั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งโดยเนื้อหาการพูดคุยทางโทรศัพท์ที่ปรากฏในบันทึกการสนทนาระบุเป็นเสียงการพูดคุยระหว่าง พลตำรวจเอก จักรทิพย์ กับผู้ฟ้องคดี และมีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีความอาวุโสลำดับที่ ๑ ได้รับคำสั่งให้สำรองราชการ อันจะส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นข้าราชการตำรวจผู้มีรายชื่อที่จะได้รับการเสนอชื่อต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมรุ่นโรงเรียนนายร้อยตำรวจของ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีลำดับอาวุโสน้อยกว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนต่อไป นอกจากนี้ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ยังได้สั่งการให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาไปแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ในกรณีมีการเสนอข่าวบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์สั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า พลตำรวจเอก จักรทิพย์ เป็นคู่กรณีซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาคำสั่งทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ตลอดจนผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา คำสั่งทั้งสามคำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ประกาศว่าได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ทำให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องต่อศาล

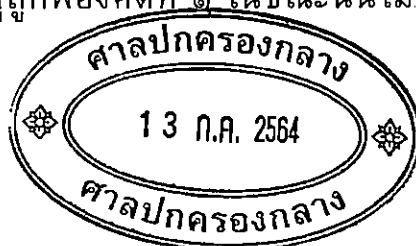

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งเลขที่ ๐๐๐๑๐๒๑๐๑๐๒๘๓
๒. เพิกถอนกระบวนการทางปกครองที่เกี่ยวข้องหรือเป็นที่มาของการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓
๓. เพิกถอนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓
๔. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี
๕. ห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่นำคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปใช้ดำเนินการอย่างใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดียังคงอยู่ในตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งเลขที่ ๐๐๐๑๐๒๑๐๑๐๒๘๓ เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น และทุเลาการบังคับตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ รวมทั้งขอให้ศาลกำหนดมาตรการระงับยับยั้งมิให้มีการนำตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งเลขที่ ๐๐๐๑๐๒๑๐๑๐๒๘๓ ซึ่งเป็นตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีไปดำเนินการอย่างใด ๆ เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีข้ออ้างทำนองเดียวกันกับข้ออ้างในคำฟ้องสรุปได้ว่าพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ และไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เนื่องจากพลตำรวจเอก จักรทิพย์ มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีอันเนื่องจากกรณีมีหนังสือพิมพ์ได้เสนอข่าวบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์สั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งโดยเนื้อหาการพูดคุยทางโทรศัพท์ที่ปรากฏในบันทึกการสนทนาระบุเป็นเสียงการพูดคุยระหว่างพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่กับผู้ฟ้องคดี พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีความอาวุโสลำดับที่ ๑ ได้รับคำสั่งให้สำรองราชการ อันจะส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นข้าราชการตำรวจผู้มีรายชื่อที่จะได้รับการเสนอชื่อต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมรุ่นโรงเรียนนายร้อยตำรวจของพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีลำดับอาวุโสน้อยกว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนต่อไป นอกจากนี้ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ยังได้สั่งการให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาไปแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ในกรณีมีการเสนอข่าวบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์สั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งอีกด้วย พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาคำสั่งทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่พลตำรวจเอก จักรทิพย์ เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ คำสั่งทั้งสามคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ ถูกกล่าวหาด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ประกาศว่าได้มีพระบรมราชโองการ

/โปรดเกล้า...

โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย การให้คำสั่งสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรongsราชการ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับต่อไป มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อรับใช้ประเทศชาติและประชาชน ขาดโอกาสที่จะร่วม พัฒนาหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสียโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ เสียสิทธิที่จะ ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีลำดับอาวุโสลำดับ ๑ มีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณา แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีจะเกษียณอายุราชการ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แล้ว หากรอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด แม้ศาลจะ พิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดีก็มิอาจเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่ตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติได้ ดังนั้น หากให้คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลังให้ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ การทะเลาะการบังคับตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรongsราชการ และประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการให้ผู้ฟ้องคดี ปฏิบัติราชการในตำแหน่งเดิม ซึ่งที่ผ่านมาผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพ มาโดยตลอด การให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต่อไป จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความรู้ความสามารถร่วมบริหารหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ศาลได้โปรดมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราว ก่อนการพิพากษาเป็นการด่วน ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องมิใช่เป็น กรณีเร่งด่วน จึงมีคำสั่งยกคำขอ

/ศาลได้...

ศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงจากคู่กรณี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ชี้แจงข้อเท็จจริง คัดค้านคำร้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอทุเลาคำสั่งทางปกครอง สรุปได้ว่า สืบเนื่องจากมีผู้ลักลอบ บันทึกเสียงการสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้ซึ่งดำรง ตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี กรณีพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ได้สั่งการ คดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่ง ต่อมาได้มีสื่อมวลชนหลายแขนงนำเสนอข่าว เกี่ยวกับบันทึกเสียงสนทนาดังกล่าว พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เพื่อให้ได้ความว่าผู้ฟ้องคดี มีส่วนเกี่ยวข้องรับผิดชอบในกรณีที่เกิดขึ้นดังกล่าวหรือไม่ และพฤติการณ์หรือการกระทำ ของผู้ฟ้องคดีมีมูลเป็นความผิดทางวินัยหรือทางอาญาหรือไม่ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลักลอบบันทึกเสียงการสนทนา ทางโทรศัพท์ดังกล่าวโดยที่พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สนทนาไม่ทราบและไม่ยินยอม ต่อมา ได้มีการส่งบันทึกเสียงสนทนาดังกล่าวให้แก่ บุคคลอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สาม โดยผู้ฟ้องคดีรับว่าเป็นผู้ส่งบันทึกเสียงสนทนาดังกล่าวให้แก่ บุคคลอื่นด้วยตนเอง อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังได้ไปให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนในกรณีดังกล่าวอีกด้วย การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นเหตุให้กระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนเกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกธรรมชาติพนักงานสอบสวน เป็นการกระทำที่ผิดแบบ ธรรมเนียม ก่อให้เกิดการแตกสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจอันส่งผลโดยตรงต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และภาพลักษณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกทั้งยังเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำที่ ไม่เหมาะสมแก่เกียรติศักดิ์ของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาาระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมูลเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติก่ออย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาความลับของทางราชการ และฐานทำให้เกิดการ แยกความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรงตามมาตรา ๗๙ (๕) และมาตรา ๗๘ (๖) และ (๑๐) ประกอบกับมาตรา ๗๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมา พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มอบหมายให้กองวินัย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านวินัย และสำนักงานกฎหมายและคดี ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ คดีอาญา ซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำผลการสอบข้อเท็จจริง

/ไปพิจารณา...

ไปพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยในส่วนของ การดำเนินการทางวินัยนั้น กองวินัยมีความเห็นว่าเป็นกรณีมีมูลเพียงพอรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดี ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงเสนอ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา จากนั้น พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ต่อมา กองวินัย ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีให้สำนักงานกำลังพลทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ซึ่งสำนักงานกำลังพลพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุตามข้อ ๓ (๑) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือ ส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘ และโดยที่ผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับสูง ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจทางการบริหารสามารถสั่งให้ข้าราชการตำรวจในสังกัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติราชการต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีอำนาจในการสั่งและปฏิบัติราชการแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในงานประเภทต่าง ๆ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ การให้ผู้ฟ้องคดียังดำรงตำแหน่งเดิมอาจส่งผลให้กระบวนการดำเนินการสอบสวนไม่สามารถ ดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ ประกอบกับเป็นกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดี ไปดำรงตำแหน่งในสังกัดอื่นได้และการใช้มาตรการทางปกครองให้พ้นจากหน้าที่ชั่วคราว ก็ได้ดำเนินการไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว ดังนั้นจึงมีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับเมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีแล้วจึงมีเหตุในการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการได้ ตามข้อ ๓ (๑) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ทั้งนี้ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจสำรองราชการ มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเป็นไปตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๓ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำ สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้แม้พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี
 สำนองราชการก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้พ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 เพราะยังไม่ได้มีการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิ
 ได้รับการคัดเลือกจากพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำรงตำแหน่ง
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนต่อไปตามนัยมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในบัญชีที่จะได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ในส่วนของการดำเนินคดีอาญานั้น สำนักงานกฎหมายและคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดี
 เป็นผู้บันทึกเสียงสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี กรณีการสั่งการคดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่ง
 เป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และประกาศ
 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๑
 เรื่องห้ามดักฟังทางโทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารใด ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๙
 ผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและคดีจึงมีหนังสือสำนักงานกฎหมายและคดี ที่ ๐๐๑๑/๙๙
 ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มอบหมายให้พันตำรวจเอก เกริกศิษฐ์ เนียมนัธฐ์ ผู้กำกับ
 กลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๑ กองคดีอาญา เป็นผู้ไปกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
 กองกำกับการ ๑ กองบังคับการปราบปราม เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ หลังจากที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำนองราชการแล้ว ในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดี
 ได้ยื่นฟ้องพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลอาญาคดีทุจริต
 และประพฤติมิชอบกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๒๗/๒๕๖๓ โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องจาก
 กรณีที่พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี
 สำนองราชการ โดยปัจจุบันพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ได้เกษียณอายุราชการแล้วเมื่อวันที่ ๓๐
 กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งหากให้คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำนองราชการและประกาศสำนัก
 นายกรัฐมนตรีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีผลใช้บังคับ
 ต่อไปก็ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาให้แก่ผู้ฟ้องคดี
 ในภายหลังเนื่องจากตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำนองราชการในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘
 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๙ ว่า เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน
 การรักษาวินัย การออกจากราชการและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ของข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งให้
 ประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำนองราชการในส่วนราชการใด

/ให้ถือ...

ให้ถือเสมือนว่าข้าราชการตำรวจดังกล่าวดำรงตำแหน่งระดับเดิม ซึ่งหากในที่สุดศาลปกครองมีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ก็สามารถเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งที่เหมาะสมและเป็นธรรมตามที่เห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไป ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่หากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้บริหารระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งตามกฎหมายแล้วมีอำนาจสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังเป็นกรรมการในผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยตำแหน่งอีกด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ สามารถให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการตำรวจได้ การที่ศาลทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงอาจเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจต่อไปได้ ดังนั้น จึงขอให้ศาลได้โปรดพิจารณามีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงโดยคัดถ่ายบันทึกถ้อยคำของพลตำรวจเอก วิระชัย ทรงเมตตา (ผู้ฟ้องคดีในคดีนี้) และผู้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้) ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๘๕/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๓๑๘/๒๕๖๓ ของศาลปกครองกลาง มารวมในสำนวนคดีนี้และนำมาใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับคำขอวิธีการชั่วคราวของผู้ฟ้องคดีด้วย สรุปได้ว่ากรณีพลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สั่งให้พลตำรวจเอก วิระชัย สำรองราชการตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป พลตำรวจเอก วิระชัย ได้รับทราบคำสั่งนี้ในวันเดียวกันและต่อมาพลตำรวจเอก วิระชัย ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และคำสั่งสำรองราชการนี้เป็นการสั่งให้พลตำรวจเอก วิระชัย ไปอยู่ในอัตราสำรองราชการโดยไม่มีงานในหน้าที่ราชการจะต้องปฏิบัติ ส่วนพลตำรวจเอก วิระชัย

/จะปฏิบัติ...

จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรื่องใด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะมอบหมายงานให้ พลตำรวจเอก วิจารณ์ ปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกครั้งหนึ่ง

ศาลได้ตรวจพิจารณาคำฟ้อง คำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับ วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา คำชี้แจงคัดค้านคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ประกอบกับ ข้อเท็จจริงที่ได้จากเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนคดีนี้ และบทกฎหมายและกฎที่สำคัญประกอบแล้ว

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนด วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการและทุเลาการบังคับตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามคำขอของผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครอง เห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมามีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และวรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐ ประกอบด้วย และข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหรือคำสั่ง ทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้กฎหรือ คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยาก แก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้น ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการ บังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร ดังนั้น เงื่อนไขแห่งการที่ ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุ

/แห่งการ...

แห่งการฟ้องคดีจึงมีอยู่สามประการประกอบกันคือ ประการแรก กฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาคดีจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง กล่าวคือ แม้อต่อมาภายหลังศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลก็ไม่อาจแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการบังคับตามผลของกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น ในระหว่างการพิจารณาคดีให้หมดไปได้โดยสิ้นเชิง และประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น หรืออีกนัยหนึ่งการชะลอหรือการระงับการบังคับตามผลของกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไว้เป็นการชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีสารองราชการ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสารองราชการ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจพ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และคำขออื่นที่เกี่ยวข้องอีกสามคำขอ อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังยื่นคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีสารองราชการ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ประกาศว่ามีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายประการ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา ทำให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีผลทำให้คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสารองราชการไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ซึ่งในการที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว คำขอของผู้ฟ้องคดี

/จะต้อง...

จะต้องครบเงื่อนไขทั้งสามประการ หากไม่ครบเงื่อนไขทั้งสามประการข้างต้น ศาลไม่อาจสั่ง
ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้

จึงมีประเด็นพิจารณาว่าคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามเงื่อนไขประการแรก
ที่ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่
๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก
ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ น่าจะไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า ก่อนที่พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อไปในคำสั่งนี้จะเรียกว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีหนังสือพิมพ์ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับ
เทปบันทึกเสียงสนทนาทางโทรศัพท์คดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งและเนื้อหาเป็น
การพูดคุยทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี
และมีการลักลอบบันทึกเสียงสนทนาทางโทรศัพท์ดังกล่าวแล้วนำมาเผยแพร่ทาง
สื่อสารมวลชน ทำให้มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการปฏิบัติราชการ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และในเวลาต่อมา
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และต่อมา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดี
พ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นข้อพิพาทในคดีนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่า
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถออกคำสั่งต่าง ๆ
เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีได้ โดยที่ในคดีนี้ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเกี่ยวกับ
ผู้ฟ้องคดีรวมสามคำสั่ง แยกพิจารณาดังนี้

กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่
๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง นั้น
เห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
ไว้สองกรณี กรณีที่หนึ่ง การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และกรณีที่สอง การดำเนินการ
ทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

/และการ...

และการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหา หรือเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัย มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ในการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือ พิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจบุคคลนั้นกระทำความผิดวินัย หรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ หากผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาแล้วเห็นว่า มีมูลเป็นความผิดวินัย หรือผู้บังคับบัญชาตรวจพบเห็นว่าข้าราชการตำรวจกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องมีการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ได้ แต่หากมีความสงสัยว่าข้าราชการตำรวจที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือไม่ ผู้บังคับบัญชา จะต้องสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคดีนี้สืบเนื่องจากมีหนังสือพิมพ์ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับเทป บันทึกเสียงการสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี กรณีมีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่ง เมื่อผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าได้มีบุคคลบันทึกเสียงของผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และในขณะเดียวกัน ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการกระทำดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีผลกระทบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รองจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามนัยมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ตามนัยมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงมิใช่กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณี กับผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งมิใช่กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสภาพร้ายแรงทำให้ การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจึงไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีมูลกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจบุคคลใดกระทำความผิดวินัย จะต้องสั่งยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่าพฤติการณ์หรือการกระทำของข้าราชการตำรวจบุคคลใดมีมูล

/ที่ควร...

ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการทางวินัยตามนัยมาตรา ๘๔
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กล่าวคือ หากผู้บังคับบัญชา
เห็นว่าข้าราชการตำรวจบุคคลใดมีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้อง
ดำเนินการตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่า
ข้าราชการตำรวจบุคคลใดมีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องดำเนินการ
ตามนัยมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คดีนี้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
แล้วเห็นว่าพฤติการณ์หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จึงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีได้ตามนัยมาตรา ๘๖
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงมิใช่กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี
ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
อีกทั้งมิใช่กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสภาพร้ายแรงทำให้การพิจารณา
ทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี
จึงไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ซึ่งเป็นข้อพิพาท
ในคดีนี้ นั้น เห็นว่า มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า
การสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการ
ในส่วนราชการใด โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมและโดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือน
ในตำแหน่งเดิมหรือไม่ก็ได้ ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎ ก.ตร. (๑) ... (๒) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสำหรับข้าราชการตำรวจ
ทุกตำแหน่ง... ซึ่งต่อมา ก.ตร. ได้มีการออกกฎดังกล่าว ซึ่งก็คือ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้
ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำรองในส่วนราชการใด
พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยข้อ ๓ ของกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าวกำหนดไว้ว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจ
สำรองราชการในส่วนราชการใดโดยให้พ้นจากตำแหน่งเดิมให้สั่งได้เมื่อมีเหตุในกรณีหนึ่ง
กรณีใดดังต่อไปนี้ (๑) ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ความผิดซึ่งถูกฟ้องหรือต้องหา

/เป็นความผิด...

เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ยังไม่ถึงขั้นถูกสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๕ ... และข้อ ๘ วรรคสอง ของกฎ ก.ตร. ฉบับเดียวกันกำหนดไว้ว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่าประจำหรือสำรองราชการในส่วนราชการใดให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับตั้งแต่วันประจำหรือสำรองราชการ ตามมาตรา ๑๐๔ คดีนี้ก่อนที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ นั้น ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคำสั่งดังกล่าวระบุไว้ชัดเจนว่าให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี กรณีการสั่งการ คดีคนร้ายลอบยิงรถยนต์ของบุคคลหนึ่งและได้ส่งเทปบันทึกเสียงสนทนาทางโทรศัพท์ดังกล่าว ให้แก่บุคคลที่สามหรือไม่ และการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลเป็นการกระทำความผิดทางวินัย และทางอาญาหรือไม่ เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บันทึกเทปการสนทนา พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ถึงแม้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจะเป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ หรือมีอำนาจในการพักราชการ หรือมีอำนาจในการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ตาม แต่ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะออกคำสั่งดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป กล่าวคือ หากผู้ได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้อยู่ในเงื่อนไขของกฎหมายในการสั่งให้สำรองราชการ หรือสั่งให้พักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งดังกล่าวได้ ซึ่งคดีนี้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ โดยการสั่งให้สำรองราชการนี้ถึงแม้ข้อ ๓ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำรองในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘ จะกำหนดไว้ว่า บุคคลที่จะถูกสำรองราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ตาม แต่มิใช่เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยเด็ดขาดว่า

/เมื่อข้าราชการ...

เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งให้สำรองราชการทุกกรณี โดยกรณีผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้สำรองราชการควรที่จะมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมมาประกอบการพิจารณาด้วย อีกทั้งการสั่งให้สำรองราชการจะต้องมีจุดประสงค์เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งสำรองราชการเท่านั้น หากมีการสั่งให้สำรองราชการโดยจุดประสงค์อื่นที่ไม่ได้เป็นไปตามคำสั่งให้สำรองราชการแล้ว ย่อมทำให้คำสั่งสำรองราชการน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้เหตุผลไว้ในคำสั่งดังกล่าวว่า เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมในการดำเนินการทางวินัยและอาญา และเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในภาพรวมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ แต่โดยที่ก่อนที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการนั้น ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และก่อนที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีพยานบุคคลใดได้ร้องขอต่อผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีไปยุ่งเหยิงกับพยานหรือเป็นอุปสรรคในการสอบสวน หรือทำให้เกิดความเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดจนหากให้ผู้ฟ้องคดียังคงอยู่ในตำแหน่งแล้วทำให้เกิดความเสียหายให้แก่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือบุคคลอื่นใดตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง หากผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์หรือการกระทำตามที่ระบุไว้ในคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีภายใต้ขอบเขตของกฎหมายได้ และต่อมาหลังจากที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการแล้ว ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) เพื่อให้ความเห็นชอบดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนแล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

/ตามนัย...

ตามนัยมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ แทนผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้สัมภาระแก่นักข่าว ซึ่งต่อมาได้ออกอากาศในรายการเนชั่นทันข่าว เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้สำรองราชการแล้ว ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่สามารถเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ เพราะผู้ฟ้องคดีถูกสำรองราชการอยู่ ดังนั้น จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยมาตามลำดับจึงเห็นว่า พฤติการณ์หรือการกระทำของผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงแม้จะมีใช้ความไม่เป็นกลาง โดยสภาพภายนอกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น จึงถือว่าผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางโดยสภาพภายในตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และกรณีผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการนี้มิใช่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขหรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เนื่องจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๕๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ มอบหมายให้ข้าราชการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้แล้ว การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการจึงไม่ได้อยู่ในข้อยกเว้นของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จึงน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย และมีผลทำให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) พ้นจากตำแหน่งน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย คำขอของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามเงื่อนไขประการแรก

มีประเด็นพิจารณาต่อไปว่าคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามเงื่อนไขประการที่สองที่ว่า การให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าวมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่ง

/รองผู้บัญชาการ...

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถึงแม้ว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด พ.ศ. ๒๕๔๘ จะกำหนดให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งให้สำรองราชการได้รับประโยชน์ในการเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เสมือนว่าดำรงตำแหน่งเดิมก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีถูกคำสั่งให้สำรองราชการ และในเวลาต่อมาผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรียอมทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดโอกาสและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีจะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น หากภายหลังศาลมีคำพิพากษาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการและประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่ชอบด้วยกฎหมายและสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่อาจกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในช่วงที่ผ่านมาได้ ดังนั้น จึงเห็นว่าหากให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีผลใช้บังคับต่อไปย่อมเป็นกรณีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ในภายหลัง คำขอของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามเงื่อนไขประการที่สอง

มีประเด็นพิจารณาสุดท้ายว่า คำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามเงื่อนไขประการที่สามที่ว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ นั้น เห็นว่า การให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีผลเพียงให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ซึ่งการกลับคืนสู่ตำแหน่งเดิม คือ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นั้น ตำแหน่งดังกล่าวแม้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาาระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ตาม แต่การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีว่าจะปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรื่องใดนั้นจะต้องเป็นไปตามที่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดหรือได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกครั้งตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่ตำแหน่ง รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เป็นอย่างอื่นจึงไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะแต่อย่างใด คำขอของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามเงื่อนไขประการที่สาม

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจระดับ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับสูงในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจทางการบริหารสามารถสั่งให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติราชการต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีอำนาจในการสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในงานประเภทต่าง ๆ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีลำดับอาวุโสสูงสุดจะเป็นผู้รักษาราชการแทน อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่ทางการ บริหารงานบุคคล สามารถให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการตำรวจได้ การให้ผู้ฟ้องคดียังดำรงตำแหน่งเดิม อาจส่งผลให้กระบวนการดำเนินการสอบสวนไม่สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งในสังกัดอื่นได้และการใช้ มาตรการทางปกครองให้พ้นจากหน้าที่ชั่วคราวก็ได้ดำเนินการไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว จึงมีความจำเป็นที่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นั้น เห็นว่า เมื่อกรณีตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่างลงหรือมีผู้ดำรงตำแหน่งแต่ไม่สามารถ ปฏิบัติราชการได้ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่เห็นสมควรรักษาราชการแทนตำแหน่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งหากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแล้ว ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือบุคคลอื่นใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำ ของผู้ฟ้องคดีย่อมใช้สิทธิตามกฎหมายต่อผู้ฟ้องคดีได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงฟังไม่ขึ้น

ดังนั้น เมื่อคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสามประการข้างต้น กรณีจึง มีเหตุอันสมควรที่จะทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรอนราชการ และประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ที่ให้...

ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

จึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี ๑ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีสำรองราชการ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

นายจิตติคุณ แพงคุณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางดวงฤดี ดุลยพันธ์

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสัญญาชัย สังฆะมณี

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายประเสริฐ ศรีทชาสุข

